II

*(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)*

# KOMISSIO

## KOMISSION PÄÄTÖS,

**tehty 31 päivänä lokakuuta 1995,**

**Ranskan sianliha-alan tuottajille myönnetystä tuesta sianliha-alan sääntelyyn tarkoitetun "Stabiporc"-takuurahaston kautta**

**(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)**

(96/297/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 [2], ja erityisesti sen 21 artiklan, ja

on kehottanut niitä, joita asia koskee [3], esittämään huomautuksensa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

sekä katsoo, että:

I

1. Ranskan Euroopan yhteisön pysyvä edustusto ilmoitti 19 päivänä huhtikuuta 1993 päivätyssä ja 20 päivänä huhtikuuta 1993 saapuneeksi kirjatussa kirjeessään komissiolle sianliha-alan säätelyä koskevan takuurahaston (Stabiporc) elvytystoimenpiteestä vastauksena komission 9 päivänä maaliskuuta 1993 päivättyyn ilmoituspyyntöön.

2. Komissio on 16 päivänä helmikuuta 1994 päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vastustaakseen julkisista varoista Office national interprofessionel des viandes de l'élevage et de l'aviculture -viraston (Ofival — kansallinen karjan- ja siipikarjanlihan ammatillinen virasto) välityksellä rahoitettuja toimenpiteitä seuraavin perustein:

   — On osoittautunut, että toimenpiteet ovat tukea sellaisen ennakon muodossa, johon sovelletaan alennettua korkokantaa [Pibor (Paris interbank offer rate) "kaksitoista kuukautta" + 0,5 %]. Nämä ennakot myönnetään tavanomaista markkinakorkoa alhaisemman alennetun korkokannan mukaisesti, ja niitä pidetään siten toimintatukina, joilla ei ole pysyviä vaikutuksia kyseisen alan rakenteiden parantamiseen.

   — Takuun puuttuminen siankasvattajille myönnettyjen ennakkovarojen kokonaan tai osittain korvaamisen osalta näille Ofivalin kautta asetetuista varoista.

   — Kyseinen sääntelyjärjestelmä on sianliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn vastainen.

   — Komissiolla ei ollut tietoa muista sopimuksista, jotka sitovat Stabiporcin toisaalta erilaisiin pankkialan toimielimiin [Caisse nationale de crédit agricole (CNCA), Crédit mutuel] ja toisaalta viljanviljelijöiden ja karjankasvattajien solidaarisuusrahastoon (Unigrains).

3. Tutkittuaan niiden kolmansien osapuolten, joita asia koskee, ja Ranskan huomautukset komissio on 2 kohdassa mainittujen toimenpiteiden vastustamiseksi tehnyt lopullisen kielteisen päätöksen (asia C 8/94), jossa Ranskaa pyydetään poistamaan kyseiset tuet ja määräämään palautettavaksi Stabiporcin tuensaajille jo myöntämät tuet. [4]

[1] EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 1
[2] EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105
[3] EYVL N:o C 311, 8.11.1994, s. 5

[4] EYVL N:o L 335, 23.12.1994, s. 82

4. Ranska on 20 päivänä kesäkuuta 1994 päivätyssä kirjeessään toimittanut komission 22 päivänä helmikuuta 1994 päivätyssä kirjeessä (menettely C 8/94) pyytämät tiedot. On käynyt ilmi, että on myönnetty ylimääräistä tukea valtiontakuun muodossa pankkialan yritysten yhteenlittymän ja Unigrainsin Stabiporcille myöntämille lainoille.

   Ranskan 20 päivänä kesäkuuta 1994 toimittamista tiedoista käy ilmi, että alennettu korkotaso, josta hyötyvät sianliha-alan tuottajat Stabiporcin kautta niille annettujen ennakoiden yhteydessä, sekä riittävän takauksen puuttuminen samojen ennakkojen täydellisen korvaamisen osalta, johtuvat Ofivalin Stabiporcille tarjoamien suotuisien ehtojen lisäksi (katso menettely n:o C 8/94) myös samoista suotuisista ehdoista, jotka on kirjattu Stabiporcin ja pankkialan yritysten yhteenliittymän välisiin samoin kuin Stabiporcin ja Unigrainsin välisiin lainasopimuksiin.

   Ofivalin myöntämä takuu koskee kyseisten kahden sopimuksen nojalla 61 miljoonaa Ranskan frangia.

5. Komissio on 27 päivänä heinäkuuta 1994 päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vastustaakseen Ofivalin sianliha-alan tuottajien hyväksi myöntämää valtiontakuuta pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin myöntämille varoille. Kyseinen päätös on annettu Ranskalle tiedoksi 8 päivänä elokuuta 1994 päivätyssä kirjeessä.

6. Komissio on ilmoittanut päätöksestään muiden jäsenvaltioiden hallituksille sekä muille, joita asia koskee, sekä kehottanut näitä esittämään mahdolliset huomautuksensa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistuina.

II

Ranska on 17 päivänä marraskuuta 1994 päivätyssä kirjeessään toimittanut huomautuksensa vastaukseksi komission 8 päivänä elokuuta 1994 päivättyyn kirjeeseen, jossa tämä ilmoitti aloittavansa menettelyn I osan 5 kohdassa tarkoitettuja tukia vastaan.

Tämän menettelyn yhteydessä ja myös asiassa C 8/94 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn lopullisen kielteisen päätöksen seurauksena Ranska on edelleen pitänyt komission perättäisiä kantoja perusteettomina. Sen vuoksi on pidetty neljä kokousta maatalousministeriön yksiköiden ja komission maatalouden pääosaston yksiköiden välillä 21 päivänä joulukuuta 1994, 31 päivänä maaliskuuta 1995, 26 päivänä huhtikuuta 1995 ja 3 päivänä lokakuuta 1995. Ranska on lisäksi toimittanut lisätietoja 27 päivänä tammikuuta 1995 päivätyssä kirjeessään 21 päivänä joulukuuta 1994 pidetyn ensimmäisen kokouksen seurauksena sekä 29 päivänä syyskuuta 1995 päivätyssä kirjeessään.

Ranskan tekemät huomautukset on esitetty 1—4 kohdassa seuraavasti:

1. Ofivalin todellisen tai mahdollisen tuen määrän osalta

   — Ranska kiistää, seuraavista syistä, että komissio voisi johtaa kahden sopimuksen eli Stabiporcin ja pankkialan yritysten yhteenlittymän välisen sekä Stabiporcin ja Unigrainsin välisen sopimuksen ehdoista, että Ofivalin rahoitusosuus Stabiporcin sääntelyrahastoon voisi kokonaisuudessaan nousta 121 miljoonaan Ranskan frangiin. Päinvastoin ne varmistavat, että kyseinen mahdollinen rahoitusosuus nousee 60 miljoonaan Ranskan frangiin, johon summaan lisätään miljoonan Ranskan frangin suuruinen takuu.

     Ranska huomauttaa, että kyseisissä kahdessa sopimuksessa määrätään, että:

     "Stabiporcin kirjaamat tuottajaryhmät vastaavat itse mahdollisista maksamatta jättämisistään miljoonaan Ranskan frangiin asti sen jälkeen kun on otettu huomioon Stabiporcin hyväksi ryhmien vastattavina olevat yhteisvastuulliset takaukset, ja Ofival sitoutuu lisäksi vastaamaan samansuuruisesta määrästä.

     Tämän lisäksi Ofival vastaa kyseisistä maksamatta jättämisistä kuudenkymmenen miljoonan Ranskan frangin luotostaan Ofivalin tuen ollessa täysin toissijainen Unigrainsin ja CNCA:n myöntämiin tukiin nähden."

   — Maksamatta jättämisistä vastaamista ensisijaisesti Ofivalin luotolla ja Ofivalin asemasta interventiovirastona johtuu, että käytettävissä olevia erityisiä velkojen kattamisvälineitä pidetään sellaisena ylimääräisenä velkojen kattamiseen tarkoitettuna takuuna, joka on omiaan vahvistamaan sopimukseen perustuvien takuiden järjestelmää. Itse asiassa Ofivalilla inteventiotoimistona on muista Stabiporcin rahoittajista poiketen mahdollisuus vähentää jälkimmäisen maksamatta jättämiset ryhmille ja/tai karjankasvattajille kuuluvista määristä muun sellaisen toiminnan yhteydessä, jota se toteuttaa myöhemmin.

2. Takuujärjestelmien osalta:

2.1 Ranskan mukaan velkojen kattamiseen tarkoitettu takuu, joka on seurausta siitä, että maksamatta jättämiset katetaan ensisijaisesti Ofivalin luotosta, on kuitenkin ainoastaan yksi osa Stabiporcin rahoittajiensa kanssa neuvottelemaa takuujärjestelmää.

   Se palauttaa mieliin seuraavat tärkeimmät yksityiset takuujärjestelmät:

   — Stabiporcin ammatillisen rahaston elpyminen on edellyttänyt sen oman pääoman korottamista 10 miljoonalla Ranskan frangilla järjestelmään kuuluvien karjan-/siankasvattajien sellaisen pakollisen maksun avulla, jonka suuruus on 1 Ranskan frangia sikaa kohden.

— Stabiporc-järjestelmän täytäntöön paneminen edellyttää sitä, että ryhmät antavat Stabiporcin hyväksi yhteisvastuullisen takauksen, jonka määrä on 25 prosenttia niille annetuista ennakoista.

— Sopimuksissa määrätään mahdollisuudesta veloittaa katettavat määrät automaattisesti ryhmien tileiltä.

2.2 Ranska on 3 päivänä lokakuuta 1995 pidetyssä kokouksessa painottanut, että Stabiporc-yhdistyksen välityksellä täytäntöönpannun sääntelyjärjestelmän pyramidin muotoinen rakenne pienentää lainanantajien ottamaa riskiä seuraavista syistä:

— Tuottajaryhmien maksukykyisyys on tarkastettu huolellisesti.

Stabiporc-yhdistys on valinnut sellaisia tuottajaryhmiä, jotka todennäköisesti saavat hyötyä toteutettavasta sääntelyjärjestelmästä taloudellisen tilanteensa perusteella, ja jättänyt siten ennakkomaksun saannin ulkopuolelle sellaiset ryhmät, joilla ei ole riittäviä takaisinmaksua koskevia takuita. Ranska on 3 päivänä lokakuuta 1995 pidetyssä kokouksessa painottanut kyseisen säännön merkitystä väittäen, että tuottajaryhmien valitseminen näiden maksukykyisyyden perusteella on ollut olennainen edellytys pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin Stabiporcille myöntämälle 300 miljoonan frangin lainalle.

Yleisesti katsoen tuottajaryhmät ovat maatalousosuuskuntia, joissa ei yleensä ole sellaisia tuottajia, joiden ainoana yritystoiminnan muotona on siankasvatus. Karjankasvattajat harjoittavat itse asiassa kokonaisuudessaan monimuotoista toimintaa, mikä mahdollistaa erilaiset tulot ja suuren pääoman muodostumisen sekä vahvistaa vakautta.

— Ennakoiden määrällä on yläraja, mikä alentaa tuensaajaryhmien velkaantumisen astetta.

Vaikka Ranska ei siten kiistä sianliha-alan tämänhetkistä tilannetta, se pitää tärkeänä sen huomioon ottamista, että Stabiporc-järjestelmä mahdollistaa ainoastaan kassavirtojen sääntelyyn tarkoitettujen lainojen myöntämisen ja koskee siten pieniä summia sekä enintään 60 000:ta Ranskan frangia vuosittain tuensaajaa kohden. Itse asiassa Stabiporcin ja ryhmien välisen sopimuksen mukaisesti myönnettävien lainojen enimmäismäärä on 40 Ranskan frangia lihasikaa kohden ja huomioon otettavien sikojen enimmäismäärä on 1 500 sikaa kasvattajaa ja vuotta kohden.

— Järjestelmä on nimenomaan laadittu siten, että lainat maksetaan takaisin sianlihan hintojen noustessa, eli maksamatta jättämisen riskiä pienennetään suuresti.

— Tuottajaryhmät ovat muodostaneet tiettyjä takuita (yhteisvastuulliset takaukset ja omien varojen muodostaminen, katso 2 kohdan 1 alakohta). Lisäksi sopimuksiin on otettu tavanomaiset sopimusehdot (purkavat ehdot, viivästyskorko, oikeudenkäyntimenettely).

3. Maksamatta jäävien velkojen kattamisen osalta:

Ranska kiistää komission tulkinnan Stabiporcin ja Ofivalin välisen sopimuksen 5 artiklan viimeisestä kohdasta sellaisen määräyksen osalta, jonka mukaan maksamatta jättämisestä huolehditaan ensisijaisesti Ofivalin luotolla. Se palauttaa mieliin, että komissio oli katsonut, että mainitun 5 artiklan viimeistä kohtaa, jossa määrätään, että "Ofival voi vähentää maksamatta jättämiset ryhmille tai niiden jäsenille kuuluvista määristä muun toiminnan yhteydessä", olisi tulkittava siten, että kyse ei ole virastolle kuuluvasta vähennysvelvoitteesta vaan pelkästään oikeudesta (27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn päätöksen perustelujen 5 kohta).

Ranska haluaa korostaa, että koko sopimuksen lukeminen tekee tyhjäksi kyseisen tulkinnan 5 artiklan viimeisestä kohdasta. Itse asiassa saman tekstin 8 artiklassa, jonka nojalla mahdolliset maksamatta jättämiset "vähennetään 5 artiklan mukaisesti", vahvistetaan selvästi, että on kyse Ofivalin velvollisuudesta. Ranska ei siten pidä ongelmallisena alkuperäisten sopimusten muuttamista 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn päätöksen 2 artiklan toisessa alakohdassa ilmaistun pyynnön mukaisesti siten, että ilmaus "Ofival voi vähentää" korvataan ilmauksella "Ofival vähentää". Tällaisista muutoksista on ilmoitettu komissiolle 18 päivänä lokakuuta 1995 päivätyssä kirjeessä.

4. Koron määrän osalta:

Ranska on 5 päivänä heinäkuuta 1995 päivätyssä kirjeessään menettelyn C 8/94 yhteydessä ilmoittanut, että korkohyvitys Ofivalin Stabiporcille myöntämän 60 miljoonan lainan osalta oli 2 prosenttia ja että se sitoutui suorittamaan tuen takaisinmaksun tältä pohjalta. Kyseisen hyvityksen suuruus on seurausta tilastoista, jotka koskevat Ranskan keskuspankin tutkimusta yritysmenoista ja jotka Ranska on antanut tiedoksi.

Edellä tarkoitetut ilmoittaminen ja sitoutuminen eivät kuitenkaan koske 300 miljoonan frangin lainaa, jonka pankkialan yritysten yhteenliittymä ja Unigrains ovat myöntäneet Stabiporcille, eli tämänhetkistä tapausta C 36/94.

III

1. Sovelletaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa asetuksen (ETY) N:o 2759/75 21 artiklan nojalla.

2. Ranskan Ofivalin tosiasiallista tukea koskevista huomautuksista (katso II osan 1 kohta) käy ilmi, että kyseisen elimen 300 miljoonan Ranskan frangin suuruiselle lainalle myöntämä takuu muodostuu osittain 60 miljoonan Ranskan frangin suuruisesta toissijaisesta lainasta ja toisaalta 1 miljoonan Ranskan frangin suuruisesta budjettikohdasta.

3. Komissio panee merkille, että maksamatta jättämisten kattamisen osalta Ranska on valmis muuttamaan alkuperäisiä sopimuksia korvaamalla ilmauksen "Ofival voi vähentää" ilmauksella "Ofival vähentää" (katso II osan 3 kohta).

4. Stabiporc-järjestelmän perustamista koskevista eri sopimuksista johtuu, että Stabiporcille toisaalta Ofivalin myöntämän 60 miljoonan Ranskan frangin suuruisen lainan (asia C 8/94) ja toisaalta pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin myöntämän 300 miljoonan Ranskan frangin suuruisen lainan (asia C 36/94) osalta lainojen myöntämisehdot ovat erilaiset.

Itse asiassa pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin lainalla on tiettyjä suhteellisen merkittäviä yksityisiä takuita, joita Ofivalin lainalla ei ole (asia C 8/94). Tämän vuoksi valtiontakuun vaikutus kyseisiin lainoihin sovellettaviin korkoihin ei ole sama.

— Pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin Stabiporcille myöntämien lainojen yksityiset takuut ovat siten seuraavat:

  — 90 miljoonaa yhteisvastuullisina yksityisinä takauksina sellaisen yhteisvastuullisen takauksen muodossa, joka on 25 prosenttia sianliha-alan tuottajaryhmille myönnetyistä ennakoista,

  — 10 miljoonaa Ranskan frangia tuensaajaryhmien maksamina maksuina, joiden suuruus on 1 Ranskan frangi sikaa kohden kahden ensimmäisen tuottajaryhmille suoritettavan maksun maksamisen yhteydessä,

  — tuottajaryhmien maksukykyisyyttä koskevat takuut,

  — tuottajaryhmien lainaksi ottamien rahamäärien rajoittaminen,

  — tavanomaiset sopimusehdot velkojen kattamisen varmistamiseksi.

— Ofivalin takaus kyseisten kahden lainan osalta on 61 miljoonaa Ranskan frangia (60 miljoonaa, jolla katetaan luopuminen maksun takaisinsaantioikeudesta, ja 1 miljoona lisätakauksena).

— Edellä esitettyjen lukujen perusteella 300 miljoonan Ranskan frangin suuruisesta lainamäärästä, johon Stabiporc-yhdistys on sitoutunut, 139 miljoonaa (300 - 161) ei ole katettu Ofivalin takauksella taikka yksityisillä takauksilla tai maksuilla. Jotta voitaisiin arvioida valtion tukien vaikutus Stabiporcin kahden lainanantajan soveltamaan korkoon, Ranskaa pyydettiin 3 päivänä lokakuuta 1995 pidetyn kokouksen kuluessa täsmentämään, millä tavoin 300 miljoonan Ranskan frangin suuruinen laina on kokonaisuudessaan taattu, ja selvittämään erityisesti, sovelletaanko järjestelmään muita valtion tukimuotoja.

  Edellä tarkoitetun kokouksen kuluessa Ranska painotti, että ainoa Stabiporc-järjestelmään sovellettava valtion tuki on Ofivalin toissijaisena velkana ja budjettikohdan avaamisena myöntämä 61 miljoonan Ranskan frangin suuruinen takuu. Lisäksi se vakuutti, että kyseiset 139 miljoonaa on taattu järjestelmän pyramidin muotoisen rakenteen ja järjestelmälle mahdollisten riskien vähentämisen vuoksi (katso II osan 2 kohdan 2 alakohta).

— Komissio on laskenut seuraavan painotetun keskiarvon mukaisesti koron, jota Stabiporciin olisi sovellettu siinä tapauksessa, että Stabiporcin olisi ollut maksettava riskimaksu, josta se vapautettiin Ofivalin takuun vuoksi:

  KKs: pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin Stabiporciin soveltama tavanomainen korkokanta

  PKjulk: prosenttiosuus valtion takaamien lainojen kokonaismäärästä

  PKyks: prosenttiosuus yksityisesti taattujen lainojen koknaismäärästä.

  $$[PKjulk \times (KKs + 2\ \%)] + (PKyks \times KKs)$$

  Kun 61 miljoonan Ranskan frangin suuruinen valtiontakuu kattaa 20,33 prosenttia 300 miljoonan Ranskan frangin suuruisesta lainasta ja järjestelmään ei sovelleta muita valtion tukimuotoja, voidaan todeta, että yksityiset takuut kattavat kyseisestä lainasta 79,67 prosenttia.

  Edellisestä seuraa, että vuosien 1993 ja 1994 osalta korko, jota Stabiporcin olisi ollut sovellettava sianliha-alan tuottajaryhmiin niiden varojen osalta, jotka pankkialan yritysten yhteenliittymä ja Unigrains myönsivät sille, on

vuonna 1993

(20,33 % × 8,83 %)+(79,67 % × 6,83 %)=7,23 %

vuonna 1994

(20,33 % × 8,07 %)+(79,67 % × 6,07 %)=6,47 %

Korkohyvitys on siten vuosilta 1993 ja 1994 0,4 %:

7,23 % − 6,83 % = 0,4 % (vuonna 1993)

6,47 % − 6,07 % = 0,4 % (vuonna 1994).

— Ranska on toimittanut tiedot, jotka ovat tarpeen Stabiporcin välityksellä pankkialan yritysten yhteenliittymän ja Unigrainsin 300 miljoonan Ranskan frangin suuruisesta lainasta tuottajaryhmille kokonaisuudessaan myönnetyn tuen määrittämiseksi.

Näistä tiedoista käy ilmi, että kokonaistuen määrä, jonka tuottajat kattavat edellä tarkoitetusta lainasta, on 1 617 738 Ranskan frangia.

5. Maatalouden kirjanpidon tietoverkon mukaan velkaantumisaste (kokonaislainanoton määrän sekä oman ja lainapääoman määrän välinen suhde) sianliha-alalla on lähes 48 prosenttia Ranskassa ja 31 prosenttia yhteisössä, kun maatalousalalla se on 32 prosenttia Ranskassa ja 15 prosenttia yhteisössä.

Komissio otti huomioon Stabiporc-järjestelmään sovellettavien yksityisten takuiden suuruuden arvioidakseen valtiontakuun todellista vaikutusta Stabiporcin lainanantajien soveltamaan korkoon, joka heijastuu Stabiporcin kautta edelleen tuottajaryhmiin.

Kun otetaan kuitenkin huomioon, että Stabiporciin sovellettavat ja edelleen sen välityksellä sianliha-alan tuottajiin heijastuvat korkoehdot eivät ilmeisesti ole sellaisia lainaehtoja, jotka taloudellinen toimija voisi saada edukseen rahoitusmarkkinoilla, kyseinen toimenpide muodostaa toimintatuen sianliha-alan tuottajien hyväksi.

IV

1. Ranskassa sianliha-alan tuottajille myönnetty tuki, kyseisen maan valta-asema sianliha-alalla yhteisössä huomioon ottaen, on omiaan vaikuttamaan yhteisön markkinoihin ja siten jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Se siis täyttää perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut perusteet. Itse asiassa teurastettujen sikojen määrät vuosina 1993 ja 1994 olivat Eurostatin tietojen mukaan Ranskassa 24 112 500 ja 24 785 400 ja yhteisössä 180 022 887 ja 179 937 466, eli noin 13 prosenttia Ranskan osalta. Kolmansiin maihin suuntautunut vienti vuosina 1993 ja 1994 oli 56 736 ja 113 611 tonnia (eläviä sikoja ja sianlihaa) Ranskasta sekä 730 642 ja 973 498 tonnia yhteisöstä, eli noin 8 prosenttia ja 12 prosenttia Ranskasta vastaavasti vuosina 1993 ja 1994.

2. Kyseinen tuki on sianliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn vastainen. Ottaen huomioon, että kyseiset tuet koskevat yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvaa tuotetta, jäsenvaltioiden oikeus puuttua itsenäisesti tällaiseen järjestelyyn on rajoitettu. Yhteisiä markkinajärjestelyjä on pidettävä täydellisinä ja tyhjentävinä järjestelminä, jotka jättävät ulkopuolelle jäsenvaltioiden kaikki oikeudet toteuttaa toimenpiteitä, jotka poikkeavat järjestelyistä tai vaikuttavat niihin.

3. Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteensopimattomuutta koskevia poikkeuksia ei sovelleta kyseiseen tukeen.

— Kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksissa täsmennetään tavoitteet, joita toteutetaan yhteisön edun eikä ainoastaan kansallisen talouden tiettyjen alojen edun vuoksi. Kyseisiä poikkeuksia on tulkittava suppeasti tarkasteltaessa kaikkia alueellisia tai alakohtaisia tukia. Niitä voidaan soveltaa erityisesti vain silloin, kun komissio toteaa tuen olevan tarpeen kyseisissä määräyksissä tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi. Kyseisessä tapauksessa komissio ei ole voinut havaita perusteita sille, että kyseiset tuet täyttäisivät jonkin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamiselta vaadittavat edellytykset.

— Ei ole kyse perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on edistää yhteisön yhteistä etua koskevaa tärkeää hanketta, ottaen huomioon, että vaikuttaessaan mahdollisesti kaupankäyntiin tuki on yhteisen edun vastainen. Ei ole myöskään kyse samassa alakohdassa tarkoitetusta toimenpiteestä, jolla on tarkoitus poistaa kyseisen jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö.

— Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen poikkeusten osalta, jotka koskevat tukia, joilla on tarkoitus edistää tai helpottaa alueiden tai tietyn c alakohdassa tarkoitetun toiminnan taloudellista kehitystä, on aiheellista todeta, että kyseiset toimintatuen luonteiset toimenpiteet eivät voi parantaa kestävällä tavalla

tuensaajaan liittyvän talouden alan olosuhteita, sillä jos tukien myöntäminen lopetettaisiin, toimiala olisi samassa rakenteellisessa tilanteessa kuin se oli ennen valtion interventiota. On kyse tukimuodosta, jota komissio on periaatteessa aina vastustanut sillä perusteella, että tuen myöntäminen ei ole sidoksissa edellytyksiin, joita vaaditaan jonkin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamiseksi.

— Vaikka jokin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan poikkeus olisi ollut mahdollinen kyseisten tukien osalta, 2 kohdassa esitetty yhteisen markkinajärjestelyn vastaisuus estää tällaisen poikkeuksen soveltamisen.

4. Yllä olevasta seuraa, että edellä mainittuja tukia on pidettävä perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitetulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumattomina.

5. Tämä päätös ei rajoita seurauksia, jotka komissio tarvittaessa toteuttaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisen osalta.

6. Toimenpide, joka on otettu käyttöön ja jota on toteutettu ennen komission lopullista päätöstä, on laiton perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla ottaen huomioon, että Ranska ilmoitti kyseisestä toimenpiteestä vasta 20 päivänä kesäkuuta 1994 vastauksena komission 16 päivänä helmikuuta 1994 päivättyyn kirjeeseen menettelyn n:o C 8/94 yhteydessä.

7. Tuen ollessa soveltumaton yhteismarkkinoille komission olisi tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä erityisesti 12 päivänä heinäkuuta 1973 asiassa 70/72 annetun tuomion ([1]), jossa esitettyä tulkintaa on vahvistettu 24 päivänä helmikuuta 1987 ja 20 päivänä syyskuuta 1990 asiassa C 310/85 ([2]) ja asiassa C 5-89 ([3]) annetuissa tuomioissa, mukaisesti vaadittava jäsenvaltioita perimään tuensaajilta takaisin tuet, joiden myöntäminen on ollut laitonta.

Edellä esitetyn vuoksi kyseiset tuet on palautettava.

Palauttaminen on tehtävä Ranskan lainsäädännön ja siihen perustuvien menettelyjen mukaisesti erityisesti valtion luottojen viivästyskorkojen osalta, ja korko lasketaan kyseisten tukien myöntämispäivästä.

Palauttaminen on tarpeen tilanteen palauttamiseksi entiselleen poistamalla sellaiset taloudelliset edut, joista kyseisten laittomasti myönnettyjen tukien saajat ovat saaneet perusteetonta etua tuen maksamispäivästä alkaen. Tämä on tärkeää myös markkinoiden herkän tilanteen vuoksi ja ottaen huomioon komission 12 päivänä lokakuuta 1984 päivätyllä kirjeellä aloittaman ja Stabiporcin edellistä täytäntöönpanemista koskevan menettelyn lopettamisesta 19 päivänä elokuuta 1988 tehty komission päätös. Tällöin komissio otti huomioon kyseisen tapauksen erityiset olosuhteet ja päätti olla puuttumatta aikaisemman ajanjakson aikana maksettuihin tukiin kuitenkin sillä edellytyksellä, että Ranska ei enää maksaisi vastaavanlaista tukea tulevaisuudessa. Komissio kehotti Ranskaa ilmoittamaan kaikista aiotuista muutoksista ja varasi itselleen mahdollisuuden aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, jos ilmenisi, että kyseiset toimenpiteet olisivat 92 artiklan vastaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Sianliha-alan tuottajille Stabiporcin ja pankkialan yritysten yhteenliittymän välisen sopimuksen sekä Stabiporcin ja Unigrainsin välisen sopimuksen yhteydessä ennakkojen osana annetut tuet ovat laittomasti myönnettyjä ja perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan vastaisia. Kyseiset tuet ovat lisäksi perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitetulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu tuki muodostuu summasta, joka johtuu tuottajaryhmille Stabiporcin välityksellä myönnettyihin ennakoihin sovellettavan koron ja sellaisen koron välisestä erosta, jota niihin olisi Stabiporcin välityksellä sovellettu tavanomaisissa markkinaolosuhteissa samojen luottolaitosten osalta eli ilman Ofivalin tarjoamaa valtiontakuuta.

Takaisin perittävän tuen määrä on 1 617 738 Ranskan frangia.

*2 artikla*

Ranska on poistettava 1 artiklassa mainitut tuet määrittämällä ennakoihin sovellettava korkokanta 1 artiklassa mainitun tavanomaisen korkokannan mukaisesti.

*3 artikla*

Ranskan on vaadittava tukien korvaamista siten, että 1 artiklassa tarkoitetut jo myönnetyt tuet katetaan kahden kuukauden määräajassa tämän päätöksen tekemisestä.

([1]) Komissio v. Saksan liittotasavalta, Kok. 1973, s. 813.
([2]) Deufil GmbH v. Euroopan komissio, Kok. 1987, s. 901.
([3]) Komissio v. Saksan liittotasavalta, Kok. 1990, s. I-3437.

Kyseinen korvaaminen on tehtävä Ranskan lainsäädännön ja siihen perustuvien menettelyjen mukaisesti erityisesti valtion luotoista maksettavien viivästyskorkojen osalta. Katettavien summien korko lasketaan kyseisten tukien myöntämispäivästä.

*4 artikla*

Ranska antaa kahden kuukauden määräajassa tämän päätöksen ilmoittamisesta komissiolle tiedoksi toimenpiteet, jotka se on toteuttanut 2 ja 3 artiklan määräysten toteuttamiseksi.

*5 artikla*

Tämä päätös osoitetaan Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 31 päivänä lokakuuta 1995.

*Komission puolesta*

Franz FISCHLER

*Komission jäsen*